

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

ΜΝΗΜΗ ΠΑΤΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥ

«Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΣ ΧΩΡΑΓΕ ΟΛΟΥΣ»

ΠΑΡΗΛΘΟΝ τρείς μήνες από της κοιμήσεως του μακαριστού πατρός Μάρκου Μανώλη, και πάλιν ανέγνωσα την σύντομον και ίσως μοναδική συνέντευξη, την οποίαν έλαβεν η δημοσιογράφος της «Ελευθεροτυπίας», ειδικώς διά της δράσει του μακαριστού εις τας φυλακάς του Αιλύνα, και μάλιστα του αναμορφωτήριου των νέων παιδιών.

Διά κάθε άνθρωπον, άλλ' ιδιαίτερος διά κάθε κληρικό, η «έξωθεν μαρτυρία» αποτελεί την σφραγίδα της αξιοπιστίας και της αληθείας. Όταν μάλιστα η μαρτυρία είναι γραπτή και προέρχεται από εικοσάχρονο κρατούμενο, η μαρτυρία είναι πιο ειλικρινής και αυθεντική. Παρομοίως εξεφρασθήσαν και οι άλλοι κρατούμενοι. Ο δε διευθυντής του δημοτικού σχολείου στην Φυλακή, Ν. Αρμένιος, είπε στην δημοσιογράφο: «Δεν υπάρχουν πολλοί σαν τον π. Μάρκο. Είναι μετρημένοι στα δάκτυλα».

Συγκλονιστικά και συγκινητικά είναι αυτά που έγραψε ο εικοσάχρονος νέος: «Κάθε φορά που θα πγαίνουμε στην εκκλησία της Φυλακής θα ανάβουμε ένα κεράκι για τον πατέρα Μάρκο. Θα τον σκεφτόμαστε και θα προσ-

ευχόμαστε γι' αυτόν, επειδή τόν αγαπούσαμε, και θα τον θυμόμαστε για πάντα. Ήταν ξεχωριστός άνθρωπος, που νοιάζονταν για μας. Είχε μεγάλη καρδιά, που μας χώραγε όλους».

«Πράγματι, είχε μεγάλη καρδιά ο "Άγιος τών φυλακισμένων", όπως τόν αποκαλούσαν. Ήταν δίπλα σε κάθε άνθρωπο, που είχε την ανάγκη του — σε άρρωστους στα νοσοκομεία, σε απόρους, σε όρφανά παιδιά... Κοιμήταν μόλις 2 ώρες το 24ωρο. Δεν υπήρχε ώρα για τόν π. Μάρκο». Κάποια κυρία είπε στη δημοσιογράφο: «Η έγκοινωνία μαζί του ήταν δώρο από τόν Θεό. Τόν έστειλε ο Θεός να βοηθήσει τούς συνανθρώπους του. Σού μετέδιδε την ήρεμια του όταν έφευγες από κοντά του. Ένωθεες γαλήνιος...».

Οι μαρτυρίες και οι όμοιολογίες για την αγιότητα του π. Μάρκου ήσαν και είναι, τόσες πολλές, ώστε χρειάζονται τόμοι διά να καταγραφούν. Η τελική μαρτυρία του Κυρίου διά τόν π. Μάρκο, είναι αυτή της Αποκαλύψεως: «Ο νικών, δώσω αυτόν καθίσαι μετ' έμου εν τῷ θρόνῳ μου» (Αποκ. Γ' 21).

Άς έχουμεν τας ευχάς του.

«Συναφειακή» θεολογία— «Μπερδεμένη» θεολογία

ΕΙΝΑΙ γνωστά αι νεωτερικιστικά απόψεις του Μητροπολίτου Δημητριάδος. Επομένως, και των σχετικών θεολογικών απόψεων των ομιλητών της Ακαδημίας του. Ορθός ο «Ο.Τ.» ανέγραψεν εις το τελευταίον φύλλον του ότι οι της Ακαδημίας (θεολόγοι) «αποκηρύσσαν τήν Ὀρθόδοξον Θεολογίαν των Αγίων Πατέρων τής Εκκλησίας μας». Με τήν διαφοράν ότι δεν τρέχουν ανατριπτικές, αλλά βαθύς με στολιν παραλλαγής (καμουφλάζ), προδίδοντας όμως τόν εαυτόν τους. Τά περί «συναφειακής θεολογίας» λαχθέντα υπό του κ. Αθαν. Παπαθανασίου, τά ηκούσαμεν απαραικτώτως και εις τήν Ρ. εκπομπή του, «τό τραπέζι της Κυριακής», της 4/7/10. Διατί «η ιεραποστολή αποτέλεσε τήν μήτρα της θεολογίας και όχι η θεολογία, μήτρα τής ιεραποστολής; Προηγείται τό Ευαγγέλιο — ή αλήθης και αιώνια θεολογία — και ακολουθεί η ιεραποστολή, τό κήρυγμα, η κατήχησις, ή Βαπτισμός κ.λπ. ΟΙ Πατέρες έχουν διαχρονικήν αξίαν. Δεν είναι «μιοσέτις απειστούμενος», αλλά «ζωή και δυναμική». Είναι και παλαιά και σύγχρονα. Η νεο-Πατερική θεολογία διά άντλη πάντοτε από τήν θεοφωτιστή θεολογία των μεγάλων Πατέρων».

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΑΤΗ ΤΩΝ «ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ»

ΑΠΟ τό «Έθνος» τής 21/6/2010, πληροφορούμεθα ότι: «προηγήθη τό εορταστικό τρίήμερο της μεγάλης γιορτής των Μαρτύρων του Ίεχωβά, και ότι χιλιάδες μάρτυρες τών Ίεχωβά συμμετείχαν φέτος στην ετήσια συνέλευσή τους στην Μαλακάσα. ΟΙ ομιλίες τους περιεστράφηκαν γύρω από επίκαιρους προβληματισμούς, αλλά και ήθικά ζητήματα, ενώ έγιναν και δεκάδες (44) βαπτισμοί».

Μεταξύ των άλλων, ο νεαρός Α.Δ. —προς έντροπήν τής εθνικής μας αξιοπρεπείας— διηγείται μετά υπερηφάνειας! τας υπερσείας, τας όποιες προσφέρει εις κοινωνικές εργασίας, αντί τής στρατεύσεως, τής όποιος οι «μάρτυρες του Ίεχωβά», είναι άρνηται. Δυστυχώς από τό1998 και μετά έχουν τήν δυνατότητα να προσφέρουν κοινωνικήν εργασία, αντί τού στρατού. Τήν στρατεύσει τήν αναλαμβάνουν μόνον τά... «υπόζυγια»!

Λογοκρισία και ρατσισμός

ΕΙΣ ΤΗΝ «Εστία» τής 10/7/10 εδημοσιεύθη ή κάτωθι επιστολή τού κ. Γεωργίου Ντόνα, οικονομολόγου, τήν όποιαν και μεταφέρωμεν αουτοσίαν και χωρίς σχόλια, διότι «τά εύκόλως έννοούμενα παραλείπονται».

«Πρό ήμερών έγινε μια δημοσκοπήση σχετικά με τήν ακραμοστικότητα τών διαφόρων ραδιοσταθμών και ποικίλων περιοδικών. Όταν κάποιοι είναι ότι παρακολουθούν άνελλιπώς τόν ραδιοσταθμό της "Πειραικής Εκκλησίας" και διαβάσουν τό αντίστοιχο περιοδικό της Μητρόπολης Πειραιώς, αυτοί που έκαναν τήν δημοσκόπηση, μετά από ένα ειρωνικό σχόλιο διεκρίνισαν ότι δεν υπάρχει ο σταθμός αυτός και τό περιοδικό μέσα στον κατάλόγο τους».

Στή σχετική διαμαρτυρία αναγκάσθηκαν να γράψουν εκείνη τήν ώρα στο περιθώριο τού καταλόγου και τόν Ρ/Σ τής "Πειραικής Εκκλησίας" και τό αντίστοιχο περιοδικό. Στή συνέχεια και με καθαρά ανακριτικό τρόπο προσπαθούσαν να διατυπώσουν έλεγχοτικό και κατηγορητικό λόγο, επειδή κάναμε τό, σφάλμα να άκομμε και να διαβάζουμε τόν συγκεκριμένο σταθμό και τό έν λόγω περιοδικό. Αξίζει να σημειωθούμεν βέβαια ότι σε σχετική πρόσφατη έρευνα ο Ρ/Σ τής "Πειραικής Εκκλησίας" ήταν μέσα στους πέντε πρώτους σε ακραμοστικότητα, πανελλαδικά(!).

Μετά από αυτά διερωτώμαι γιατί αυτός ο ρατσισμός; Γιατί μία τέτοια άγανητη λογοκρισία; Γιατί τόση μισαλλοδοξία; Στήν εποχή, που όλες οι μειονότητες προστατεύονται για πραγματικά ή πλασματικά δικαιώματα, γιατί οι σωτηρές πλειοψηφίες μπαίνουν τόσο άεστακά στο περιθώριο; Γιατί μετά από αυτά δικαιολογημένα να μη πιστεύονται τίς μέρα με τή μέρα σκαβνόμεστε και γίνομαστε κυριολεκτικά υποχείρια κάποιων άδραστην τυράννων, που με τήν προβία τόση δημοκρατία μας εξεπατούν για τά συμφέροντα και τής προσωπικές επιδιώξεις τους;».

Και όμως πολεμούν Τόν Χριστιανισμόν!

ΜΙΑ Ιρανή, που κατηγορείται για μοιχεία, της εβραϊκής ή διά λιθολογισμού θανατική ποινή. Αλλά ίσως της δοθή χάρις, λόγω τής κινητοποίησης της κοινής γνώμης. Η είδησις αναφέρει ότι: «Η καταδίκη της Ιρανής σε θάνατο διά λιθολογισμού».

Γιά τής όμιλεις τού μακαριστού π. Αθανασίου Μυτιληναίου σε CD Βασίλειος Παπαδόπουλος Τ.Θ 40909, Μιχαροχώρι 19014 Καπανδίοι Τηλ. 22950.56080, 6946.004 136

βολισμού, προκάλεσε τήν έντονη αντίδραση τής διεθνούς κοινής γνώμης. Ο Βρετανός υπουργός Έξωτερικών Ουίλιαμ Χαίλγκ χαρακτηρίσει τήν απόφαση αυτή «μιοσική», ενώ ο έκπρωτος τού υπ Έξωτερικών τών ΗΠΑ Μάρκ Τόνερ

της Νήσου». Ορθωτά η ψυχολογική παρατήρησις τού σχολιογράφου, περί κόμπλεξ κατωτέρου, ιδιαίτερος διά τόν αρχιεπίσκοπον Κύπρου Χρυσόστομον, τόν όποιον καλώς γνωρίζουν οι Κύπριοι. Καί όχι μη λημονή τόν τελευταίον της Κύπρου Μακάριον τόν Γ', τόν όποιον, κατά κάποιον τρόπον, επιζητεί να μιμηθί. Καί ο γράφων τού σχολίου αυτό, λόγω τής διακρίσεως τών Ιερών Κανόνων, οι όποιοι απαγορεύουν τήν άσκησιν κοσμικής έξουσίας υπό κληρικών, έλαβεν υποχρεωτικήν αφήρησέτησιν, δηλαδή, παύσιν εκ τού εκπαιδευτικού τού έργου ως θεολόγου — καθηγητού, παρά τού Μακαριστού καθεστώτος», αναγκασθείς να μετοικήσει εις Έλλάδα.

«Παγκόσμια κυβέρνηση»;

ΚΑΙ αυτό τό σχόλιον από τόν «Σταυρόν»: «Πολύς λόγος γίνεται για νέα εποχή, για νέα τάξη πραγμάτων, για παγκοσμιοποίηση και για παγκόσμια κυβέρνηση... Τίθεται λοιπόν τό ερώτημα: Άν γίνει παγκόσμια κυβέρνησις ποιος θα είναι επί κεφαλής τής κυβερνήσεως; Ποιος θα κυβερνά; Κάποιος Έλληνας, κάποιος Σέρβος, κάποιος Ιταλός... Ποιάς εθνικότητας; Εως για πλάνονται οι όπαδοί τής ιδέας για παγκόσμια κυβέρνησι. Σιωνιστής θα κυβερνήσει, ο Αντίχριστος τελικώς. Καί δεν θα ώσών τόν κόσμο, αλλά τά τόν καταστρέψει. ΟΙ Σιωνιστάι σταυρώσαν τόν Μεσσία τού Θεού, διότι δεν ήκανοποίησε τους πανωριστικούς πόθους τους. Αυτόι θα σταυρωθούν και τήν ανθρωπότητα άνακηρύσσοντες Μεσσία και λατρεύοντες ως Θεό τόν Αντίχριστο, τόν άνευ προηγουμένου σε σκληρότητα δικτάτορα, τυράννο και καταστροφέα τής ανθρωπότητος».

Και ο Πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου μίλησε για παγκόσμια κυβέρνησι, η όποια μπορεί να ώσών τόν κόσμο! Άν είναι δυνατό! Χωρίς τόν Χριστό, τίποτε, με ασφάλεια, δεν είναι δυνατό να θεμελιωθί.

«Πνευματική κρίση»

ΕΙΣ ΤΗΝ «Καθημερινή» τής 16/6/10 εδημοσιεύθη επιστολή τού κ. Χρήστου Γιαμβριά, ό.π. καθηγητού Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, εις τήν όποιαν τονίζεται η πνευματική και ήθική κρίσις, τήν όποιαν διερχεται ή χώρα μας. Μεταξύ των άλλων αναφέρει και τά εξής: «Η κρίση που περνάει ή χώρα μας χαρακτηρίζεται οικονομική κρίση... Όμως αυτή ή κρίση είναι η συσταμένη πολλών επί μέρους κρίσεων. Κρίσεων, που έχουν τήν άφεπτερια τους πολλά χρόνια πριν. Είναι κρίσεις αξιών, ήθικών και πνευματικών αξιών, που όφειλόνται στην έλλειψη Παιδείας με τή σωστή έννοια τό όρου. Η έλλειψη έλληνορθόδοξης άγωγής σήμερα έχει οδηγήσει στον ευτελισμό θεσμών, όπως τής οικογένειας και τού θρησκευτικού γάμου, στους όποιους σπριζέται ο κοινωνικός ιστός τής χώρας μας. Αντιγράφοντας ό,τι στερεόλο και υπερβολικό προβάλλεται στις δυτικές χώρες, οι νέες γενιές της Ελλάδας πρωτοτυπούν εμφανίζοντας αυτό ως "μοντέρνο"... Σημείον πρόσωπο ζένης της χώρας, σχολιάζοντας τή διεθνή οικονομική κρίση, αναφέρει ότι τόν "όλοι μας έχουμε ένα αναμιγρισμένο φορτίο δημοσιονομικής ανισορροπίας", και έμειε βέτουμο τό ερώτημα: Για τό φορτίο πνευματικής ανισορροπίας, γιατί δεν μιλάμε;... Καί πρέπει να γίνει. Πρέπει οι πνευματικοί τγαοί και όλοι οι πνευματικοί φορείς τής χώρας μας να έσσηκωθούν άνοιστίη υπό τής ήθικής αξίες».

Είναι ευχάριστο τό γεγονός, ότι ήρχισαν εκ πολλών κατεβυθισμένα ή όρθα επίσημάνσεις διά τά βαθύτατα αίτια τής πολλαπλής κρίσεως, τήν όποιαν διερχεται ή πατρίς μας.

Μπορείς να βοηθήσεις και εσύ τόν πνευματικόν αγώνα τού «Ορθόδοξου Τύπου», άν θελήσης. Γράψε και εσύ ένα ΝΕΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΝ.

Συμφώνως με άνταπόκρισιν τού ΑΠΕ, εκ τών Χανίων Κρήτης: «Ένα από τά σημαντικότερα μνημεία τής πόλης τών Χανίων, κληρονομή από τήν Ρωσική αυτοκρατορία ή Ι. Ναός τής Αγ. Μαγδαληνής αλλάζει ήμετά και από τής εργασίας ανακατασκευής και συντηρήσεως, που γίνονται με ευθύνη τής 28ης εφορίας βυζαντινών αρχαιοτήτων. Η άρχή έγινε με τήν άποκατάσταση τού μεταλλικού τρούλλου βάρους 2,5 τόνων. Ο τρούλλος, τής 28ης εφορίας βυζαντινών αρχαιοτήτων Μιχαήλ Ανδριανάκης, συντηρήθηκε και άποκαταστάθηκε στα έργαστήρια τής εφορίας άρχαιότητων στό Ρεθύμνο. "Ολοκληρώνεται ή πρώτη φάση άποκατάστασης τού Ι. Ναού τής Αγίας Μαγδαληνής με τήν επαντοσίθεση τού μεταλλικού μέρους τού τρούλλου, αφού πρώτα συντηρήθηκε. Τό έπίσης σε κακή κατάσταση λίθνο κομμάτι τού τρούλλου, τό όποιο άποσυνομοιογήθηκε, πήγε στό Ρεθύμνο στό έργαστήρια τής 28ης εφορίας". Συμφωνά με τόν προϊστάμενο τής 28ης εφορίας άρχαιοτήτων τό όπης δήλωσε: Ο προϊστάμενος τής 28ης εφορίας βυζαντινών αρχαιοτήτων Μιχαήλ Ανδριανάκης, συντηρήθηκε και άποκαταστάθηκε στα έργαστήρια τής εφορίας άρχαιότη-

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Η ΜΑΡΤΥΣ ΙΟΥΛΙΤΤΑ Η ΕΝ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ

ΣΤΙΣ 30 ΙΟΥΛΙΟΥ Η Έκκλησία μας τιμά τή μνήμη τής Μάρτυρος Ιουλιττής, ή όποια καταγόταν από τήν Καισάρεια τής Καπαδοκίας και έζησε τόν 4ο αιώνα.

Υπήρξε σύγχρονος τού Μεγάλου Βασιλείου, ο όποιος «έτρεφεν πολλήν προς αυτήν υπόληψιν ένεκα τής ευσεβείας και τών πολλών άρετών τής».

Η Ιουλιττα είχε κτηματική περιουσία, τήν όποια είχε περτεριστεί ένας κακόμοχος πλεονέκτης. Η Αγία αντιμετώπιζε τήν άγρια συμπεριφορά τού πλεονέκτη με ύπομνην, ενώ εκείνος προσπαθούσε να τήν

έξωντόσει. "Έτσι τήν κατηγορούσαν τόν άρχοντα τής Καισάρειας ότι ήταν χριστιανή και οδηγήθηκε στό μαρτύριο. Συγκεκριμένα ο άδικος κριτής «έβριψε τήν Αγίαν έντός ανήμινης καμίνου» ή δε κάμινος ενηγκαλισθή τό σώμα τής Αγίας ως φωτεινός θάλαμος, και τήν μέν ψυχήν τής άνέμηνησιν εις τάς ουράνιους Μόνας, τό δε σώμα τής διεφύλαξεν άφλεκτον και άκαίριον, ίνα έχωσιν αυτό παραμυθίαν και ίασηρίον οι συγγενείς τής και όλοι οι πιστοί Χριστιανοί», όπως μας πληροφορεί ο Συναξαριστής.

Πρωτ. Δ.Δ.Τ.

ΤΟ ΘΑΘΩΡΟ ΦΩΣ, Η ΔΟΞΑ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ ΘΕΟΤΗΤΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

σε άνοδο και καθόδο τά λοιπά πρόσσετα τής Μεταμορφώσεως. Τό εικονογραφικό αυτό σχήμα σίγουρα εκφράζει τό ήσυχαστικό κίνημα τού 14ου αιώνα, περνώντας από τή Θεσσαλονίκη στό μνημεία τού Άδω και στό ρωσική τέχνη, ή όποια διά τού Άνδρέα Ρουβλέν ακολουθεί τά ήθημα τών βυζαντινών και μεταβυζαντινών δημιουργών. Η εικόνα τής Μεταμορφώσεως στην Γκαλερί Τρετιάκοφ αυτό εκφράζει

Έρμηνεύοντας τήν εικόνα τής Μεταμορφώσεως οι Άγιοι Γρηγόριος Ναζιανζηνός, ο Ιωάννης Δαμασκηνός και ο Γρηγόριος Παλαμάς εκφράζουν μία ορθόδοξη θεολογική παράδοση. Τό φαγερωμένο φως στοίσι Αποστόλους ήταν ή εκδήλωση τής θείας λαμπρότητας άχρονης και άκτιστης Δόξης! Η Μεταμόρφωση τού Κυρίου τοποθετείται στό κέντρο τής άσκητικής θεολογίας τών Πατέρων τής Ὀρθόδοξης Εκκλησίας. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς τονίζει δογματικές ακριβολογίες και δίδει ένα θεμελιώδη κανον, δηλαδή, παύσιν εκ τού εκπαιδευτικού τού έργου ως θεολόγου — καθηγητού, παρά τού Μακαριστού καθεστώτος», αναγκασθείς να μετοικήσει εις Έλλάδα.

Η Μεταμόρφωση τού Κυρίου τοποθετείται στό κέντρο τής άσκητικής θεολογίας τών Πατέρων τής Ὀρθόδοξης Εκκλησίας. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς τονίζει δογματικές ακριβολογίες και δίδει ένα θεμελιώδη κανον, δηλαδή, παύσιν εκ τού εκπαιδευτικού τού έργου ως θεολόγου — καθηγητού, παρά τού Μακαριστού καθεστώτος», αναγκασθείς να μετοικήσει εις Έλλάδα.

ΚΡΙΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

άνθρωπος κουράζεται και απομονώνεται. Κλείνεται έρημητικά στό κατακόκκινο κελλί τής αυτοεγκαταλειψής και τής αυτοεργασίας. Δίχως μεταφυσική ένανένιστή και συνάντησι με τό Θεό, δίχως έσωτερική τής ύπαρξης καλλιέργεια και μεταμορφωση, δίχως παράλληλη ανάπτυξη τών δυναμένων τής ψυχής, ο άνθρωπος γίνεται τό θλιβερό όμμα τής δικής του δημιουργίας. Ο τεράστιος τοίχος που οικοδομούσε, πέφτει και τόν πικραίνει και θάβεται κάτω από τά έργα τών χεριών του.

Πολιτισμός δεν είναι μόνο γνώσις και φιλοσοφία και έρευνα και τεχνολογία και τέχνη. Ο πολιτισμός κρύβεται στην άγνότητα τής καρδιάς. «Τά μωρά τού κόσμου έξελέξαται ο Θεός», για να μορφώσων τήν οικουμένη. Και πρώτους πήρε τούς άγράμματους φαρμάδες. Ο Ρενάν γράφει πός, ή Βλανδίνα, ή σκιάδα τής Λυών, δε γνωρίζει να διαβάσει, και όμως έκαμε περισσότερα για τό θριάμβο τού πολιτισμού μας, από τό φιλόσοφο αυτοκράτορα Μάρκο Ανθήλιο, που τήν έστειλε στό μαρτύριο. «Τά θεμέλια τού πολιτισμού μας σχηματίζονται από τής χριστιανικές αξίες», είχε δηλώσει ο διάσημος Άγγλος άστροφυσικός Ε. Μιλν. Γιατί και ή άρνησις τών αξιών οδηγεί στην κρίση τών αξιών και τού πολιτισμού.

Τό 1981 ο ήγέτης τών Πολωνικών εργατικών συνδικάτων Λέχ Βαλέσα είχε δηλώσει, ότι: «Οι πνευματικές αξίες είναι σημαντικότερες από τής υλικές δικεινόνες». Τό ψωμί και τό λευκό κρέμα δεν αποτελούν τήν έντυχία. Οι γεμάτες τσέπες δε δίνουν τήν έσωτερική ικανοποίηση».

Πολιτισμός, χωρισμένος άπ' τό Θεό, μετέωρος και άδηρσκος, δε μπορεί να έμψνει, να φωτίσει, να καθοδηγήσει. Ο άνθρωπος ώραματίστηκε ένα ύπερ-πολιτισμό, με ξαφνικά βρόδικη μπροστά ή ένα «υποπολιτισμό» (Sub culture). Η τραγωδία τής εποχής μας

Έργασια συντηρήσεως εις τόν Ι.Ν. Αγ. Μαγδαληνής Χανίων

Συμφώνως με άνταπόκρισιν τού ΑΠΕ, εκ τών Χανίων Κρήτης: «Ένα από τά σημαντικότερα μνημεία τής πόλης τών Χανίων, κληρονομή από τήν Ρωσική αυτοκρατορία ή Ι. Ναός τής Αγ. Μαγδαληνής αλλάζει ήμετά και από τής εργασίας ανακατασκευής και συντηρήσεως, που γίνονται με ευθύνη τής 28ης εφορίας βυζαντινών αρχαιοτήτων. Η άρχή έγινε με τήν άποκατάσταση τού μεταλλικού τρούλλου βάρους 2,5 τόνων. Ο τρούλλος, τής 28ης εφορίας βυζαντινών αρχαιοτήτων Μιχαήλ Ανδριανάκης, συντηρήθηκε και άποκαταστάθηκε στα έργαστήρια τής εφορίας άρχαιότη-

ποδετείται στό κέντρο τής άσκητικής θεολογίας τών Πατέρων. Η εικόνα τής Μεταμορφώσεως παριστά τόν Χριστό, που έμφανίστηκε στοίσι Αποστόλους με τή μορφή τού Θεού, σάν μία τών υπστάσεων τής Αγ. Τριάδος και αυτή ή έμφάνισή άποτελει τριαδική Θεοφάνεια, με τή φωνή τού Πατρός και τού Αγ. Πνεύματος μέσα στό φωτεινή νεφέλη. «Αναλόγιστο φως τού Πατρός Λόγος» αυτό, που είδαμε σήμερα στό Θαθώρο, που είναι ο Πατήρ και τό Φως, που είναι τό Πνεύμα (έξοπιστεϊάριο τού όρθου τής εορτής). Δεν υπάρχει παρά ένα μόνο και ίδιο Θεό Φως, γράφει ο Παλαμάς, αυτό που είναι ο Άπόστολος στό Θαθώρο, αυτό που ο καινοπαρέρ ψυχές δεσφούν από τώρα και έκαίνο που είναι ή ίδια πραγματικότητα τών αιώνιων αγαθών, που διά έλθουν. Τό Φως τού Θαθώρο, γράφει ο Μ. Βασίλειος, είναι τό προσώπι τής δόξης τού Χριστού κατά τή Δευτέρα Παρουσία Του».

Η εικόνα δείχνει τούς μαθητές μισοκρυμμένους από τήν άπόμνη κορυφή, περιφρούσε σάν κεραυνοβολημένους. Θεληματική άντίθεση, στό πιο ύψηλο βάθος ο Χριστός στέκεται όρθος, σε μετωπική όσιση μέσα στη δέια δέξια ένεδυμένος σε όλα τά προαναφερθέντα Μνημεία στις άποχρώσεις τής δόξης. Τό εικονογραφικό αυτό σχήμα, κύρια εκφράζο τό ήσυχαστικό κίνημα τής μεταμορφώσεως ήδη τόν 14ο αιώνα από τής ορθόδοξης δέσεως τού Αγίου Γρηγορίου τού Παλαμά, γιατί ο «Ησυχασμός», όπως σωστά γράφει ο καθηγητής Πρωτοπρεβ. π. Γ. Μεταλληνός, «είναι ή περποσία τής ορθόδοξης παραδόσεως... Έξω από τήν ήσυχαστική παράδοση ή Ὀρθόδοξο φως τού Πατρός Λόγος» αυτό, που είδαμε σήμερα στό Θαθώρο, που είναι ο Πατήρ και τό Φως, που είναι τό Πνεύμα (έξοπιστεϊάριο τού όρθου τής εορτής). Δεν υπάρχει παρά ένα μόνο και ίδιο Θεό Φως, γράφει ο Παλαμάς, αυτό που είναι ο Άπόστολος στό Θαθώρο, αυτό που ο καινοπαρέρ ψυχές δεσφούν από τώρα και έκαίνο που είναι ή ίδια πραγματικότητα τών αιώνιων αγαθών, που διά έλθουν. Τό Φως τού Θαθώρο, γράφει ο Μ. Βασίλειος, είναι τό προσώπι τής δόξης τού Χριστού κατά τή Δευτέρα Παρουσία Του».

Η εικόνα δείχνει τούς μαθητές μισοκρυμμένους από τήν άπόμνη κορυφή, περιφρούσε σάν κεραυνοβολημένους. Θεληματική άντίθεση, στό πιο ύψηλο βάθος ο Χριστός στέκεται όρθος, σε μετωπική όσιση μέσα στη δέια δέξια ένεδυμένος σε όλα τά προαναφερθέντα Μνημεία στις άποχρώσεις τής δόξης. Τό εικονογραφικό αυτό σχήμα, κύρια εκφράζο τό ήσυχαστικό κίνημα τής μεταμορφώσεως ήδη τόν 14ο αιώνα από τής ορθόδοξης δέσεως τού Αγίου Γρηγορίου τού Παλαμά, γιατί ο «Ησυχασμός», όπως σωστά γράφει ο καθηγητής Πρωτοπρεβ. π. Γ. Μεταλληνός, «είναι ή περποσία τής ορθόδοξης παραδόσεως... Έξω από τήν ήσυχαστική παράδοση ή Ὀρθόδοξο φως τού Πατρός Λόγος» αυτό, που είδαμε σήμερα στό Θαθώρο, που είναι ο Πατήρ και τό Φως, που είναι τό Πνεύμα (έξοπιστεϊάριο τού όρθου τής εορτής). Δεν υπάρχει παρά ένα μόνο και ίδιο Θεό Φως, γράφει ο Παλαμάς, αυτό που είναι ο Άπόστολος στό Θαθώρο, αυτό που ο καινοπαρέρ ψυχές δεσφούν από τώρα και έκαίνο που είναι ή ίδια πραγματικότητα τών αιώνιων αγαθών, που διά έλθουν. Τό Φως τού Θαθώρο, γράφει ο Μ. Βασίλειος, είναι τό προσώπι τής δόξης τού Χριστού κατά τή Δευτέρα Παρουσία Του».

Η εικόνα δείχνει τούς μαθητές μισοκρυμμένους από τήν άπόμνη κορυφή, περιφρούσε σάν κεραυνοβολημένους. Θεληματική άντίθεση, στό πιο ύψηλο βάθος ο Χριστός στέκεται όρθος, σε μετωπική όσιση μέσα στη δέια δέξια ένεδυμένος σε όλα τά προαναφερθέντα Μνημεία στις άποχρώσεις τής δόξης. Τό εικονογραφικό αυτό σχήμα, κύρια εκφράζο τό ήσυχαστικό κίνημα τής μεταμορφώσεως ήδη τόν 14ο αιώνα από τής ορθόδοξης δέσεως τού Αγίου Γρηγορίου τού Παλαμά, γιατί ο «Ησυχασμός», όπως σωστά γράφει ο καθηγητής Πρωτοπρεβ. π. Γ. Μεταλληνός, «είναι ή περποσία τής ορθόδοξης παραδόσεως... Έξω από τήν ήσυχαστική παράδοση ή Ὀρθόδοξο φως τού Πατρός Λόγος» αυτό, που είδαμε σήμερα στό Θαθώρο, που είναι ο Πατήρ και τό Φως, που είναι τό Πνεύμα (έξοπιστεϊάριο τού όρθου τής εορτής). Δεν υπάρχει παρά ένα μόνο και ίδιο Θεό Φως, γράφει ο Παλαμάς, αυτό που είναι ο Άπόστολος στό Θαθώρο, αυτό που ο καινοπαρέρ ψυχές δεσφούν από τώρα και έκαίνο που είναι ή ίδια πραγματικότητα τών αιώνιων αγαθών, που διά έλθουν. Τό Φως τού Θαθώρο, γράφει ο Μ. Βασίλειος, είναι τό προσώπι τής δόξης τού Χριστού κατά τή Δευτέρα Παρουσία Του».

Η εικόνα δείχνει τούς μαθητές μισοκρυμμένους από τήν άπόμνη κορυφή, περιφρούσε σάν κεραυνοβολημένους. Θεληματική άντίθεση, στό πιο ύψηλο βάθος ο Χριστός στέκεται όρθος, σε μετωπική όσιση μέσα στη δέια δέξια ένεδυμένος σε όλα τά προαναφερθέντα Μνημεία στις άποχρώσεις τής δόξης. Τό εικονογραφικό αυτό σχήμα, κύρια εκφράζο τό ήσυχαστικό κίνημα τής μεταμορφώσεως ήδη τόν 14ο αιώνα από τής ορθόδοξης δέσεως τού Αγίου Γρηγορίου τού Παλαμά, γιατί ο «Ησυχασμός», όπως σωστά γράφει ο καθηγητής Πρωτοπρεβ. π. Γ. Μεταλληνός, «είναι ή περποσία τής ορθόδοξης παραδόσεως... Έξω από τήν ήσυχαστική παράδοση ή Ὀρθόδοξο φως τού Πατρός Λόγος» αυτό, που είδαμε σήμερα στό Θαθώρο, που είναι ο Πατήρ και τό Φως, που είναι τό Πνεύμα (έξοπιστεϊάριο τού όρθου τής εορτής). Δεν υπάρχει παρά ένα μόνο και ίδιο Θεό Φως, γράφει ο Παλαμάς, αυτό που είναι ο Άπόστολος στό Θαθώρο, αυτό που ο καινοπαρέρ ψυχές δεσφούν από τώρα και έκαίνο που είναι ή ίδια πραγματικότητα τών αιώνιων αγαθών, που διά έλθουν. Τό Φως τού Θαθώρο, γράφει ο Μ. Βασίλειος, είναι τό προσώπι τής δόξης τού Χριστού κατά τή Δευτέρα Παρουσία Του».

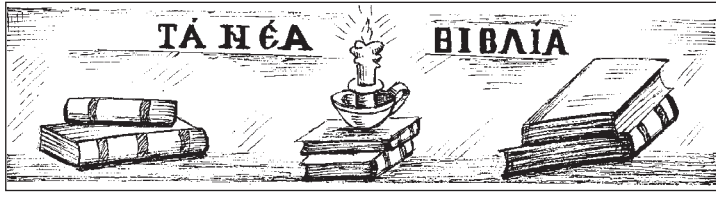
Είναι ή μόνη και άληθινή έμπειρία για μός ο Μεταμορφωμένος και Αναστημένος Χριστός, που όρισκεται άνάμεσα μός και έμειε παίρνομε ζωή από τή ζωή Του και φωτίζομαστε άπ' τό φως Του.

Ο Κύριος είναι τό άληθινό Φως, «τό φωτιστήν και άγιάντων πάντα άνθρωπον έρχόμενον εις τόν κόσμον». Ός Φως είδαν οι μαθητές τόν Θεό τού Θαθώρο, κατά τό γεγονός τής Μεταμορφώσεως, ως Φως είδε τό Θεό ο Μωσής, στό Σνά, ως Φως είδε και μετεστράφη ο Άπόστολος Παύλος τόν Κύριο στό Δαμασκόν. Η βασιλεία τού Θεού, κατά τούς φωτισμένους Αγίους Πατέρες, είναι βασιλεία Φωτός, όπου οι Άγιοι «έκλάμψουν ως φωστήρες», που φωτίζονται από τό Άκτιστο Φως τού Κυρίου και Λυτρώσει μας.

Η Μεταμόρφωση τού Κυρίου στό όρος Θαθώρο είναι ο δρόμος, ή εικόνα και τό τέμα τής παγκόσμιας Μεταμορφώσεως. Η εικόνα τού μεταμορφωμένου ανθρώπου τονίζει τή θεοποιο ένέργεια τού Αγίου Πνεύματος, κατά τόν λόγο τού Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού: Η Μεταμορφώση προκειμένη τήν Ανάσταση τού Κυρίου, Έκείνος δηλαδή μεταμορφώνει και εξαγιάζει τήν ύλη, ή όποια στό έξής μπορεί να Τόν παραστήσει, όπως και τό Μυστήρια τής Εκκλησίας, που συνδέονται με τή σωτηρία τής ανθρωπότητος». Τό Φως τού Χριστού, όπως ακούμε στη λατρεία τής Εκκλησίας μας, «φαινει πάσι», άρκει να διατηρηθεί άναμμένο, αυτό εξαγατίζα από έμάς.

Υπομνηματισμός:

1. Γ. Γρατσίας, στή Ο.Η.Ε. τόμ. 8, σ. 105.
2. Ρ.Γ. 33, 441Β και Αγγ. Καλλιόπη Ιεροσολυμιτικών Κανονικών Ζ' αι. μετ. υπό Ρωσικού, Ιεροσόλυμα 1914, σ. 104.
3. Ρ.Γ. 96, 552, Ομιλία εις τήν Μεταμόρφωση.
4. Τρετιάκσκα gallery, (Γαβ.), Μόσχα 1958, σ. 58 και έξής, Γοφ. 15
5. Ρ.Γ. 150, 893, Κατά Αζανδόνου, στό Τριάδος ΙΙΙ, 3, 45-46, Υπερ τών Ιερών ήσυχαστών.
6. Το παραθέσει ο Majendosf, επί Introduction a l' Etudes de Gregoire Palamas, σ. 268.
7. Πρωτ. Γ. Μεταλληνός, όμ. Καθηγητού, Τό μνημεία τής διδασκαλίας τού Αγίου Γρηγορίου Παλαμά εις τήν εποχή μας. Εφ. Ὀρθ. Τύπου, φύλ. 1837, σελ. 5.
8. Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, Η όδοί τής γνώσεως τού Θεού (σερβ.), Βοεγραδ 1987, σελ. 85 και έξής.

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΜΑΡΚΑΚΗ: «Αναμνηστικόν — Μνήμες και Εορτές τής Εκκλησίας», Έκδόσεις «ΤΗΝΟΣ», Αθήνα 2009, σελίδες 280.

Ο συνειτής και άληθινός χριστιανός που αγαπά τήν Εκκλησία τού Χριστού, αγαπά πρώτοτα «Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα», τόν Κύριον. Μετά τόν Τριαδικό Θεό, σέβεται και τιμά τούς αγίους Άγγέλους, τήν «Θεοτόκον Μητέρα τού Θεού», τήν Παναγία μας, και όλους τούς αγίους, τής Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, και τά εκατομμύρια τών μαρτύρων και άλλων τής μεταχριστιανικής έποχής. Ιδιαίτερα τιμά και χαιρεί και σέβεται και πηνηγορεύει τής ωραιότερες και κατανυκτικές εορτές τής Ὀρθόδοξης Εκκλησίας μας. Όλα εκείνα τά άγια και θεία γεγονότα, που έχουν οφραγήσει ή σωτηρία όλων τών ανθρώπων. Δηλαδή, τής Δεσποτικής, τής Θεομητορικής και εορτές τών αγίων γεγονότων και προσώπων, οι όποιοι δόξασαν τό Θεό με τή ζωή ή τή θάνατόν τους.

Τό βιβλίο τό επιγράφει ο πρωτοπρεσβύτερος συγγραφέας «Αναμνησ